

บทคัดย่อ

งานศึกษาเรื่อง โลกของนักดนตรี "เปิดหมวก" มุ่งศึกษาวิเคราะห์กระบวนการตัดสินใจในการเข้าสู่อาชีพนักดนตรีเปิดหมวกว่ามีช่องทางและเงื่อนไขใดที่เอื้อต่อการเข้าสู่โลกของนักดนตรีเปิดหมวก และเมื่อพวกเขาได้เข้ามาอยู่ในโลกของนักดนตรีเปิดหมวกแล้ว จะมีการปรับตัว เรียนรู้ และจัดการกับโลกที่พวกเขาเข้ามามีส่วนร่วมอย่างไร และมีเงื่อนไขใดที่ทำให้พวกเขายังคงยึดมั่นผูกพันต่อโลกของ "นักดนตรีเปิดหมวก" โดยผู้ศึกษาได้ใช้แนวคิดทฤษฎีแนวปฏิสังสรรค์เชิงสัญลักษณ์และตัวแบบวิเคราะห์เชิงกระบวนการ (process model) เข้ามาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ในงานศึกษาชิ้นนี้ โดยยึดหลักตามการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เจาะลึกและถูกต้อง และศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำมาหาเลี้ยงชีพด้วยการเล่นดนตรี "เปิดหมวก" จำนวน 7 คน

การศึกษาพบว่าสิ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างหันมาอาชีพนักดนตรีเปิดหมวกก็คือ การไม่มีงานทำ และ ภาวลักษณะที่ดีของอาชีพนี้ อย่างไรก็ตาม ทักษะและความรู้ทางดนตรีก็เป็นส่วนสำคัญอย่างมากสำหรับการตัดสินใจเป็นนักดนตรีเปิดหมวก หลังจากที่กลุ่มตัวอย่างได้เข้ามาสู่โลกของนักดนตรีเปิดหมวกแล้ว พวกเขายังมีวิธีปรับเปลี่ยนเรียนรู้ถึงการทำงานในชีวิตประจำวันของตนเอง รวมทั้งวิธีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นในแต่ละวันด้วย ตลอดจนได้รับการขัดเกลา และเรียนรู้จากประสบการณ์ทางอาชีพจากนักดนตรีเปิดหมวกรุ่นก่อนหน้า ตลอดจนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของตนเอง นอกจากนี้ การศึกษาพบว่าความมีอิสระเสรีสำหรับการทำงานในอาชีพนี้เป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้พวกเขายังคงทำอาชีพนักดนตรีเปิดหมวกต่อไป

อย่างไรก็ดี ผลการศึกษาพบว่านักดนตรีต่างก็ต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่เป็น ปัญหาหนีเสือปะจระเข้ระหว่าง "ศิลปะ" กับ "การค้า" กล่าวคือ แม้ว่าพวกเขาจะทำงานอยู่ในขั้นของการค้า แต่ว่าพวกเขาก็มีใจเอนเอียงเข้าสู่ขั้นของศิลปะ ซึ่งทำให้พวกเขาเกิดความรู้สึกอึดอัดจากการครอบงำและควบคุมของบริษัท/ธุรกิจ/นายทุน อย่างไรก็ตามมีอิสระในการเล่นดนตรีเพื่อสุนทรีย์ะนั้น โลกของนักดนตรี "เปิดหมวก" จึงเป็นโลกที่ทำให้สามารถเล่นดนตรีเพื่อสุนทรีย์ได้มากกว่า อย่างไรก็ตาม แม้จะมีอิสระในการทำงานศิลปะมากขึ้น พวกเขาก็ยังต้องเผชิญกับ ปัญหาหนีเสือปะจระเข้ระหว่าง "ศิลปะ" กับ "การค้า" อยู่ดี ซึ่งนักดนตรีเปิดหมวกมีวิธีการจัดการกับ ปัญหาหนีเสือปะจระเข้ ดังกล่าวโดยมุ่งมองถึงปรัชญาการทำงานของตนเอง ซึ่งคำนึงถึงการเล่นดนตรีเพื่อคนฟังให้ดีที่สุด ตลอดจนการคำนึงถึงการประพฤติตัวอย่างเหมาะสมกับบุคคลรอบข้าง และการให้ความสำคัญต่อความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากอาชีพนี้ รวมถึงการให้คุณค่าแก่นักดนตรีเปิดหมวกในฐานะที่เป็นอาชีพที่มีเกียรติอาชีพหนึ่งด้วย